

Написано от Христо Христов
Сряда, 23 Май 2012 12:00

Един кратък абзац от политическия доклад на лидера на БСП Сергей Станишев за състоянието на страната и задачите на социалистическата партия, прочетен на проведения края на миналата седмица 48-и конгрес на социалистите, остана незабелязан от медиите.

Вероятно защото вниманието беше насочено преди всичко към несъстоялия се „дуел“ между Станишев и Георги Първанов.

Думите на стария-нов лидер на БСП обаче са важни, защото се отнасят към близкото минало и засягат въпроси, които 23 години след промените в България продължават да предизвикват разгорещени спорове в обществото.

Говорейки за коалиционната политика и за привличането на евентуални нови гласоподаватели Станишев заяви:

„Да не забравим обаче два основни източника за разширяване на нашето влияние и изборен резултат. Това са: 1. Множеството леви хора, които за 22 години преход бяха изтласкани, обидени или се разочароваха от нас.

На мнозина от тях, започвайки от „списъците на виновниците“ през 1990 г. (някои ги помнят), дължим извинение и им казваме: „Простете за обидите. Каузата ни е голяма. Имаме нужда от вас!“

С това извинение на практика той реабилитира БКП и отговорните за престъпленията ѝ в периода 9 септември 1944 г. – 10 ноември 1989 г.

⋮

За онези, които не си спомнят малко след принудителното оттегляне на Тодор Живков от властта под натиск на Москва той и един от най-верните му хора в МВР ген. Мирчо Спасов бяха изключени от редовете на БКП, арестувани и разследвани за различни престъпления. Само месец, след като благодари на Тодор Живков за дългогодишната работа и го изпрати на заслужен отпочиване новият генерален секретар на ЦК на БКП Петър Младенов нарече управлението на Живков – „уродлив режим“ на декемврийския пленум на партията през 1989 г.

В края на декември 1989 г., за да излезе от изолацията, в която беше изпаднала комунистическата партия, Политбюро на ЦК на БКП се отрече от насилственото преименуване на българските турци.

„Реформаторите“ на върха в БКП хитро се опитаха да прехвърлят отговорността върху Тодор Живков, който персонално беше обвинен за тежката икономическа криза, която комунистическата партия завеща на българската нация, тръгнала по пътя на демократично развитие. Криза, която отреди на България най-лошия икономически старт сред страните от Източния блок – близо 11 млрд. долара външен дълг, фалирало още през 1985 г. селско стопанство, неефективна икономика и 26 млрд. лева вътрешен дълг.

В началото на 1990 г. обществото обаче разбра, че за да се спаси преименувалата се на социалистическа бивша компартия се опитва да стовари отговорността за катастрофата само върху един човек – Тодор Живков. И тогава се появиха „списъците на виновните“, за които 23 години по-късно Станишев говори. Списъци, в които влизаше цялото Политбюро, различни висши номенклатурни кадри и отделни стопански ръководители.

Станишев, който през ноември 2011 г. беше избран за председател на Партията на европейските социалисти, демонстрира две лица. Едно за пред Европа, което трябва да го покаже като лидер на модерна лява партия, споделяща общите европейски ценности. Другото му лице е за избирателите в България.

Готовността на лидера на БСП да прости с лека ръка на извършителите на престъпленията срещу българската нация по времето на комунистическия режим е показателна за това, че той няма морални задръжки, след като целта оправдава средствата. А целта е да прибави няколко гласа повече към орделите редици на левицата.

И тъй като сигурно е трудно да спечели млади гласоподаватели той се обръща към онези, които продължават да живеят с илюзията, че управлението на БКП е било добро, но които са отхвърлили БСП заради изоставянето на комунизма.

Не е ясно колко гласове Станишев ще спечели със своето извинени, но само по себе си казаното от него е гавра с демократично мислещите граждани на България, които искат ясно да бъде назована истината за 45-годишния период на комунистическия режим. Да не говорим за жертвите на репресивния режим, които не получиха никаква справедливост.

Ходът на Станишев показва и нещо, което винаги е било характерно за комунистите – бивши или настоящи. А именно, че те са готови винаги да се извъртат според конюнктурните интереси. В случая да се отрекат от една оценка, която собствената им уж променена партия им е дала в началото на прехода за тоталитарно комунистическо управление.

Направих си труда да посетя интернет страницата на БСП, за да проверя как е интерпретиран 45-годишния период на комунистическия режим в рубриката „История“ на партията. Ето какво е записано там:

„През този период България постига успехи в социално-икономическото и културното си развитие. Същевременно БКП установява монопол върху властта, идеологията и информацията. Допуснати са много грешки и деформации, които довеждат страната до тежка икономическа, политическа и морално-психологическа криза.

На 10 ноември 1989 г. реформаторските сили в ръководството на БКП стават инициатори за отстраняването на Тодор Живков от поста генерален секретар на ЦК на БКП и впоследствие от поста председател на Държавния съвет на НР България. Започва преходът на България към демократично обществено устройство и към пазарна икономика. Започва и процес на коренна промяна на БКП и преобразуването ѝ в нова партия.”

Както се вижда няма и дума за престъпления и отговорност. Така че колко му е на Станишев да се извини на онези беловласи хора, вярвали в БКП, че партията и нейното ръководство е било обявено за виновно и отговорно за крах на комунистическата система.

Лидерът на БСП обаче не трябва да забравя, че комунизмът не само беше осъден от времето, но и от българския парламент. През 2000 г. 38-то Народно събрание прие [Закон за обявяване на комунистически режим в България за престъпен](#).

В него ясно са изброени всички посегателства срещу нация, репресиите и престъпленията срещу гражданите по време на 45-годишния период на управление на БКП.